

OTVORENO PISMU MINISTRU DAČIĆU

Ministre Dačiću, porodično vaspitanje i kulturološka tradicija kojoj pripadam me uče da vas kao ministra oslovim sa „poštovani“, ali mi ta ista tradicija i vaspitanje ne dozvoljavaju da iskazujem poštovanje nekome ko zastupa i sprovodi politiku, prema mom narodu i društvu generalno, poput vaše. U posljednje vrijeme kao ministar unutrašnjih poslova imali ste nekoliko vrlo diskutabilnih i tendencioznih izjava i postupaka spram bošnjačkog naroda što prijeti da preraste u epidemiju. Posljednje u nizu su vezane za izjave i postupke u vezi sa brutalnom egzekucijom Senada Ramovića – Becana, kojeg ste proglasili vehabijom, teroristom, pripadnikom ISIL-a i na kraju, po kratkom postupku – bez suđenja, likvidirali uz pomoć pripadnika SAJ-a, pod izgovorom policijske samoodbrane!

Da ne zaboravim, da na početku raščistimo, apsolutno se protivim stavovima i načinu interpretacije vjere poput onoga kako je to činio rahmetli Senad. A jedino sa čime se sa vama slažem, jeste da je time naštetio, ne samo sebi, već i pripadnicima islama u ovoj državi, jer vi od toga, sebi i kamarili koju vodite, stvarate alibi za brutalnu represiju i pravljenje stotinaških spiskova spram muslimana i Bošnjaka. Smatram da svaki pojedinac treba da snosi odgovornost za svoje postupke i bude spreman na adekvatne posljedice i sankcije, uključujući tu i Premijera, predsjednika, ministre, ali da se svačija krivica pa makar i ona za terorizam mora dokazati kroz institucionalni pristup i procedure. Urednik jednog uglednog lista mi je sugerisao da izmijenim pasus u kojem, po njegovom viđenju, „branim vehabiju“ da bi se ovaj tekst objavio. Odgovorio sam, ne branim ja vehabiju, već pokušavam da branim, ustavom zagarantovano pravo na život, pokušavam da branim funkcionalnost institucija i države kao krovnog predstavnika tih institucija, pokušavam da branim Srbe i Bošnjake – Bošnjake i Srbe od manipulacije i zavade koja nam se perfidno (na)podmeće. Istinski sam zabrinut, kao nikad prije, da sva ova dešavanja, od tenzija izazvanih „kamionskim proslavama vjerskih praznika“ pa sve do ovog ubistva onomad, nisu samo postavke za neke ozbiljnije nakane i stvaranje alibija za represiju i destabilizaciju ovog, viševjekovno multietničkog regiona, zarad ostvarenja nekih krupnijih „politika“.

Prvo što mi je palo na pamet kada sam čuo da je Ramović likvidiran jeste slika sa orgijanja pripadnika četničkog pokreta pri „tradicionalnom okupljanju“ na Ravnoj gori prije par godina gdje sam među silnim slikama ispoljavanja jedne nakaradne nacional-šovinističke fašoidne ideologije zapazio i natpis na jednom poluraspalom kombiju „Lovci na vehabije“ i istovremeno se sjetio prijetnje koju je izrekao, šef nam države Vučić „lovit ćemo ih“. Institucije države, kojih vidljivo nema, su ostale dužne cjelokupnom društvu pojašnjenje i odgovornost za sve propuste koji su doveli do slučaja Miloša Žujovića, pa se sa pravom postavlja pitanje da li je i za koje-čije potrebe Žujović „proizveden“?

Ali, rizikujući čak da me svrstate na tu, samo vama znanu, listu stotine vehabija, ne mogu a da ne raagujem jer sam se na to obavezao onda kada sam dobrovoljno pristao postati jedan od predstavnika društva i naroda kojem pripadam. Moravam vas pitati da li će poslije svake likvidacije nekog bošnjaka ta lista „potencijalno opasnih“ opet brojati stotinu. Ovo vas pitam jer nama Bošnjacima, iako izrečena prije tri decenije, još taze odzvanja monstruoza prijetnja vašeg višedecenijskog političkog partnera Vučića „ubijte jednog Srbina mi ćemo stotinu Muslimana“. Da nije možda ova krilatica nakon tri decenije zamijenjena nekom novom, perfidnijom, sofisticiranijom metodologijom tipa „stotine – jednog po jednog“? Da li ste ministre slušali sebe kada ste kazali „nije svaki Bošnjak koji nosi bradu terorista“? Jeste li vi to ovu državu i ove institucije doveli na te grane da se nečija radikalizovanost, terorističnost i opasnost po državu i društveni poredak mjeri posjedovanjem i dužinom brade? Ako je to indikator, pitam vas kako onda i zašto



stradaše od te vaše policije, kojom još iz miloševićevskog vakta gospodarite, golobradi Skarep i Čalahmetović? Dokle su i u kojoj fazi pravosudni postupci protiv pripadnika MUP-a koji su brutalno ubili ove Bošnjake, od kojeg jednog kojem su dlake na bradi tek počele i da rastu?

Sve ovo se pita, sve bučnijim šapatom, i većina stanovništva i ne samo Bošnjaka u Sandžaku, kao što se pita i da li ovo utjerivanje straha i represija dolaze koordinisano sa najavama rudarenja na području Rogozne radi eksploatacije zlata za čije kopanje, tvrdi vaš višedecenijski politički partner „se niko neće buniti“, čitaj „niko ne smije buniti“.

Imao bih još mnogo toga da vas pitam i da vam poručim ministre Dačiću, ali se bojim da činim uzaludan posao, jer vi politikom koju zastupate i koju sprovodite decenijama činite štetu primarno svom narodu i opet ne posustajete i ne odustajete, kao da vas goni nekakva manija. Ako ste istinski patriota i ako volite ovu državu i svoj narod, ako ne želite zlo Bošnjacima i ostalim narodima ove zemlje, odstupite ministre Dačiću, jer evo već duže od tri decenije kako nam, rame uz rame sa vašim partijsko-ideološkim šešeljojdinim partnerima, stvarate bolji životni ambijent a mi obični pripadnici svih vjera i nacija, sa bradom i bez brada, sve mučnije i tegobnije preživljavamo.

Predsjednik Građanskog poktera Sandžaka, Edin Zećirović – glavom i bradom.